

19 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2628.

Kl. 87 b 5.

Władysław Gajewski
(Warszawa, Polska).

B 25 b 7/20

Narzędzie do plombowania wagonów kolejowych (plombownica).

Zgłoszono 20 października 1924 r.

Udzielono 28 lipca 1925 r.

Plombownica według wynalazku, przedstawiona na rysunku w naturalnej wielkości, składa się, jak wskazują fig. 1 i 2, z łoża *A*, dwóch ruchomych szczęk *BB* z kółkami *CC*, oznaczającymi na plombie z jednej strony datę, z drugiej liczbę kontrolną (porządkową) plomby, stempli *DD* z napisami nazw stacji i Dyrekcji Kolejowych, jak np. na fig. 6, śrub *EE* z lewym i prawym gwintem, zakończonych z jednej strony sześciokątnymi sworzniami *E¹ E¹*, a z drugiej kryzami *E² E²*, dla możliwości odciągania szczęk z powrotem, zasuwki *F* według fig. 3, łożysk kulkowych *GG*, przesuwanego haka *H*, dla zawieszania plombownicy na skobłach wagonów, rączki *J*, pokrywki *K* z występami, obejmującymi szczęki, aby nie usuwały się w bok; po-

krywkę wskazuje fig. 4. Przedłużenie haka *H* tworzy drugie dolne oparcie plombownicy o drzwi wagonu; kółka *CC* pokreca się zapomocą klucza korbowego *L* według fig. 5.

Niektóre części plombownicy wykonane są ze stali, inne z żelaza.

Aby wagon zaplombować, należy zawiesić plombownicę na przeznaczonym dla plomby skoblu wagonu zapomocą haka *H* z prawej lub lewej strony (dolna część haka będzie opierać się o ścianę wagonu), a rączkę *J* podnieść do góry, i pomiędzy stemple *DD* założyć plombę, uprzednio zawieszoną na skoblu wagonu. Przez opuszczenie rączki ku dołowi (pół obrotu), stemple zapomocą śrub zbliżają się i odciśną na plombach żądane znaki. Aby

otrzymać większe lub mniejsze rozstawienie stempli, należy rączkę przełożyć na następne boki sześciokątów E^1 .

Hak H przy opuszczeniu stanowi drugą rączkę plombownicy; zbliżenie do niej rączki J ściska plombę i bez oparcia; plombownica zatem może być używana i bez oparcia o wagon.

Wyżej opisana plombownica wyróżnia się od znanych narzędzi tego rodzaju budową swą i w porównaniu z używanymi dotychczas posiada poniższe zalety, stanowiące istotę wynalazku: ścisk plomby skuteczniejszą się zapomocą śrub z gwintami prawym i lewym; przy plombowaniu opiera się ona w dwóch miejscach o wagon; jedna i ta sama plombownica może być używana do plomb różnej grubości; przy zastosowaniu śrub i oparciu plombownicy

o wagon potrzeba niewielkiego wysiłku dla otrzymania ostrego i wyraźnego odcisku na plombach.

Zastrzeżenie patentowe.

Narzędzie do plombowania wagonów kolejowych, znamienne tem, że posiada dwie śruby, jedną z prawym gwintem, drugą zaś z lewym, przesuwające dwa plombujące stemple, rozstawienie których można regulować przez pokręcanie wymienionych śrub odpowiednio do grubości plomb, przy zaciskaniu których narzędzie, zawieszane na skoblu wagonu zapomocą haka, opiera się również o ściankę wagonu wydłużoną częścią tego haka.

Władysław Gajewski.

